

Datum van inontvangstneming : 13/04/2022

Zaak C-164/22**Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof****Datum van indiening:**

4 maart 2022

Verwijzende rechter:

Audiencia Nacional (Spanje)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

2 maart 2022

Verdachte:

■

Voorwerp van het hoofdgeding

Europees aanhoudingsbevel – Overlevering van een Spaanse onderdaan aan de Portugese gerechtelijke autoriteiten met het oog op de tenuitvoerlegging van een gevangenisstraf – Weigering van overlevering – Uitvoering van de straf in Spanje

Voorwerp en rechtsgrondslag van het verzoek om een prejudiciële beslissing

Artikel 267 VWEU – Verzoek om een prejudiciële beslissing tot uitlegging – Beginsel *ne bis in idem* – Begrip „dezelfde feiten” – Beoordeling door de rechter – Erkenning van in andere lidstaten van de Unie uitgesproken veroordelingen – Cumulatie van straffen – Evenredigheid – Verenigbaarheid van de Spaanse wetgeving met het beginsel van wederzijdse erkenning en met verschillende rechtshandelingen van de Unie

Prejudiciële vragen

1. Is er in casu sprake van „*bis in idem*” in de zin van artikel 50 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en artikel 54 van de Overeenkomst ter uitvoering van het Schengenakkoord, aangezien het, gelet op de draagwijdte die de Europese rechtspraak aan dit begrip toekent, om dezelfde feiten gaat, of is het de verwijzende rechter die deze beoordeling dient te maken overeenkomstig de in

de onderhavige beslissing geformuleerde beginselen, waaronder de noodzaak om de straffen te cumuleren en een strafmaximum vast te stellen overeenkomstig de criteria van evenredigheid, daar het om een en hetzelfde voortgezet misdrijf gaat?

2. Indien de conclusie, op basis van de in de onderhavige beslissing uiteengezette criteria, luidt dat er geen sprake is van een „bis in idem”-situatie, daar de feiten niet volledig hetzelfde zijn:

A) Zijn, gelet op de omstandigheden van het onderhavige geval, de beperkingen op de gevolgen van beslissingen die in andere lidstaten van de Unie zijn geweest, waarin uitdrukkelijk wordt voorzien door artikel 14, lid 2, van Ley Orgánica (organieke wet) 7/2014 van 12 november 2014 betreffende de uitwisseling van gegevens uit het strafregister en de inaanmerkingneming van strafvonnissen in de Europese Unie, waarbij de Europese wetgeving in nationaal recht is omgezet, dan verenigbaar met kaderbesluit 2008/675/JBZ van de Raad van 24 juli 2008 betreffende de wijze waarop bij een nieuwe strafrechtelijke procedure rekening wordt gehouden met veroordelingen in andere lidstaten van de Europese Unie, alsook met artikel 45 en artikel 49, lid 3, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en met het beginsel van wederzijdse erkenning van rechterlijke beslissingen binnen de Unie?

B) Is het ontbreken, in het Spaanse recht, van een procedure die of een mechanisme dat voorziet in de erkenning van beslissingen die in andere Europese landen zijn geweest, en de cumulatie, de aanpassing of beperking van straffen mogelijk maakt zodat de evenredigheid ervan is gewaarborgd, in het geval dat een in het buitenland uitgesproken veroordeling in Spanje ten uitvoer moet worden gelegd die betrekking heeft op feiten die in een context van continuïteit of strafrechtelijk verband staan met andere, in Spanje berechte feiten waarvoor ook een veroordeling is uitgesproken, in strijd met artikel 45 en artikel 49, lid 3, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, in samenhang met artikel 4, lid 6, van kaderbesluit 2002/584/JBZ van 13 juni 2002 en artikel 8, leden 1 en 2, van kaderbesluit 2008/909/JBZ van de Raad van 27 november 2008 inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op strafvonnissen waarbij vrijheidsstraffen of tot vrijheidsbeneming strekkende maatregelen zijn opgelegd, met het oog op de tenuitvoerlegging ervan in de Europese Unie, en, in het algemeen, met het beginsel van wederzijdse erkenning van rechterlijke beslissingen binnen de Unie?

Aangevoerde bepalingen van Unierecht

- Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, artikel 45, artikel 49, lid 3, en artikel 50.
- Overeenkomst ter uitvoering van het Schengenakkoord, artikel 54.

- Kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten, artikel 3, punt 2, en artikel 4, punt 6.
- Kaderbesluit 2008/675/JBZ van de Raad van 24 juli 2008 betreffende de wijze waarop bij een nieuwe strafrechtelijke procedure rekening wordt gehouden met veroordelingen in andere lidstaten van de Europese Unie
- Kaderbesluit 2008/909/JBZ van de Raad van 27 november 2008 inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op strafvonnissen waarbij vrijheidsstraffen of tot vrijheidsbeneming strekkende maatregelen zijn opgelegd, met het oog op de tenuitvoerlegging ervan in de Europese Unie, artikel 8, leden 1 en 2, en artikel 9, lid 1, onder c).
- Arresten van het Hof van Justitie van 9 maart 2006, ██████████ (C-436/04, EU:C:2006:165); 28 september 2006, ██████████ e.a. (C-467/04, EU:C:2006:610), en 16 november 2010, ██████████ (C-261/09, EU:C:2010:683).

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

- Código Penal (wetboek van strafrecht), artikel 74, lid 2, en artikel 76.
- Ley de Enjuiciamiento Criminal (wetboek van strafvordering), artikel 17 en artikel 988, lid 3.
- Ley Orgánica (organieke wet) 7/2014, van 12 november 2014, betreffende de uitwisseling van gegevens uit het strafregister en het in overweging nemen van strafvonnissen in de Europese Unie, artikel 14, lid 2, onder c).
- Ley (wet) 23/2014, van 20 november 2014, betreffende de wederzijdse erkenning van strafrechtelijke beslissingen in de Europese Unie, artikel 48, artikel 85, lid 1, onder c), en artikel 91.

Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure in het hoofdgeding

- 1 De Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa Juízo Central Criminal de Lisboa - Juiz 16- (Portugal) heeft een Europees aanhoudingsbevel (hierna: „EAB”) uitgevaardigd tegen de Spaanse onderdaan ██████████ na hem bij uitspraak van 20 januari 2020 te hebben veroordeeld tot zes jaar en zes maanden gevangenisstraf wegens in 2005 gepleegde ernstige fraude in de zin van artikel 217, lid 1, en artikel 218, lid 2, onder a) en b), van het Portugese wetboek van strafrecht.

- 2 ■■■ zit thans in Spanje een gevangenisstraf uit die hem is opgelegd bij een arrest van de Sección 1.ª de la Sala de lo Penal de la Audiencia Nacional (strafkamer van het hooggerechtshof) (zittingsplaats Madrid) van 13 juli 2018, dat gedeeltelijk is vernietigd bij arrest van de Sala Segunda del Tribunal Supremo (hoogste rechter in burgerlijke en strafzaken) van 4 maart 2020. Deze strafzaak staat bekend als de zaak *Fórum Filatélico*.
- 3 De Juzgado Central de Instrucción n.º 1 de la Audiencia Nacional (centrale onderzoeksrechtbank nr. 1 van het hooggerechtshof) heeft de procedure tot tenuitvoerlegging van het EAB tegen ■■■ ingeleid, maar heeft bij beschikking van 20 december 2020 geweigerd dat EAB ten uitvoer te leggen op grond dat ■■■ een Spaans staatsburger is. De Audiencia Nacional heeft beslist dat de in Portugal opgelegde gevangenisstraf van zes jaar en zes maanden in Spanje moet worden uitgezeten.
- 4 ■■■ is tegen deze beslissing van de Juzgado Central de Instrucción no. 1 de la Audiencia Nacional opgekomen bij de strafkamer van de Audiencia Nacional.

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding

- 5 ■■■ stelt dat de feiten van het arrest van de Sección 1.ª de la Sala de lo Penal de la Audiencia Nacional van 13 juli 2018, dat is gewezen in de zaak *Fórum Filatélico*, dezelfde zijn als die waarvoor hij in Portugal is berecht. Om die reden beroept hij zich op de exceptie van gewijsde zaak overeenkomstig artikel 48, lid 1, onder c), van Ley 23/2014 juncto artikel 3, punt 2, van kaderbesluit 2002/584/JBZ.
- 6 Hij verwijst naar de overvloedige rechtspraak van het Hof met betrekking tot het internationale *non bis in idem-beginsel*, met name het arrest van 9 maart 2006, ■■■ (C-436/04, EU:C:2006:165), volgens hetwelk de kwestie moet worden geanalyseerd vanuit een feitelijk oogpunt en niet vanuit het oogpunt van de juridische kwalificatie. Hij betoogt dat in de rechtspraak van het Hof een autonoom begrip „dezelfde feiten” is ontwikkeld, in die zin dat het verwijst naar een „gelijkheid van de materiële feiten, begrepen als het bestaan van een geheel van feiten die onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn”.
- 7 Het openbaar ministerie is van mening dat de voorwaarden voor een exceptie van gewijsde zaak niet zijn vervuld, aangezien de feiten niet dezelfde zijn. De gebeurtenissen die in Spanje hebben plaatsgevonden, hebben betrekking op de slachtoffers die zijn vermeld op de aan het arrest gehechte lijst, terwijl het Portugese arrest ziet op gebeurtenissen die in Portugal hebben plaatsgevonden en andere slachtoffers betreffen.
- 8 Het openbaar ministerie citeert de rechtspraak volgens welke er in een dergelijke situatie geen sprake is van gewijsde, onverminderd de mogelijkheid dat de opgelegde straffen later worden gecumuleerd, overeenkomstig artikel 76 van de Código Penal of het evenredigheidsbeginsel. Daarbij moet als bovengrens voor de

■

straf worden uitgegaan van de straf die zou voortvloeien uit een gezamenlijke berechting van alle feiten.

Korte motivering van het verzoek om een prejudiciële beslissing

- 9 De verwijzende rechter stelt vast dat de feiten die aan de Spaanse veroordeling ten grondslag liggen en de feiten die aan de Portugese veroordeling ten grondslag liggen, worden gekenmerkt door een soortgelijke manier van handelen (piramidespel op het gebied van de filatelie), maar zich op verschillende plaatsen hebben afgespeeld. Het Spaanse arrest heeft betrekking op in Spanje verrichte activiteiten, terwijl het Portugese arrest ziet op gebeurtenissen in Portugal. De talrijke slachtoffers in de twee zaken zijn dus verschillend. In het ene geval waren zij klanten van Fórum Filatélico S.A., die in Spanje opereerde, en in het andere van Fórum Iniciativas de Gestão, de dochteronderneming van eerstgenoemde, die actief was in Portugal. De band tussen de twee ondernemingen en de soortgelijke aard van de activiteiten die door beide worden uitgeoefend, komen duidelijk tot uitdrukking in de feiten die zijn uiteengezet in het EAB-formulier dat door de Portugese uitvaardigende rechterlijke autoriteit is toegezonden.
- 10 De veroordeling die is uitgesproken bij het Spaanse arrest is gebaseerd op de handelingen die ■■■■■ vanuit het hoofdkantoor te Madrid, in zijn hoedanigheid van hoofd van de Fórum-groep, via Fórum Filatélico, S.A., in Spanje heeft verricht, hoewel ook wordt verwezen naar haar dochterondernemingen, waaronder Fórum Iniciativas Gestão. In het Spaanse arrest wordt evenwel noch in de uiteenzetting van de feiten noch in de juridische overwegingen specifiek, anders dan incidenteel en zijdelings, naar de betrokken Portugese onderneming verwezen. Evenzo verwijst de Portugese veroordeling slechts zijdelings naar het buiten Portugal ontwikkelde stelsel, en is zij uitsluitend gericht op de activiteit van Forum Filatélico Iniciativas de Gestão op Portugees grondgebied.
- 11 De eerste vraag is of het *ne bis in idem-beginsel* op het onderhavige geval van toepassing is. De kwestie moet worden geanalyseerd vanuit een feitelijk oogpunt en niet vanuit het oogpunt van de juridische kwalificatie, anders zouden er evenveel belemmeringen voor het vrije verkeer van burgers in de Schengen-ruimte worden opgeworpen als er strafstelsels in de overeenkomstsluitende staten bestaan. Overigens zij erop gewezen dat de feiten in het Portugese arrest en in het Spaanse arrest juridisch in wezen op dezelfde wijze worden gekwalificeerd.
- 12 In de rechtspraak van het Hof wordt het begrip „dezelfde feiten” als een autonoom begrip gehanteerd. Het verwijst naar de gelijkheid van de materiële feiten, begrepen als een geheel van feiten die onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn, ongeacht de juridische kwalificatie van deze feiten of het beschermde rechtsbelang (arrest Hof van 9 maart 2006, ■■■■■ ■■■■■ C-436/04, EU:C:2006:165). Ook het Europees Hof voor de Rechten van de Mens gebruikt dit criterium in onder meer zijn arrest ■■■■■ Rusland van 10 februari 2009.

- 13 Van oudsher worden er, vanuit rechtsvergelijkend perspectief, twee uitleggingsmogelijkheden aanvaard. Enerzijds is er de uitlegging waarbij het „feit” verwijst naar de historische gebeurtenis die heeft plaatsgevonden, los van de juridische kwalificatie ervan (naturalistische theorie – hetzelfde feit), die bijvoorbeeld geldt in het Duitse en het Deense recht. Anderzijds is er de uitlegging dat het een uitdrukking met juridische inhoud betreft, waarbij wordt verwezen, niet naar de natuurlijke historische gebeurtenis, maar naar de indeling ervan in een categorie van strafbare feiten (normatieve theorie – dezelfde juridische inhoud of hetzelfde misdrijf), wat de huidige theorie in de Spaanse rechtspraak lijkt te zijn (bijvoorbeeld, arresten van de Tribunal Supremo, 18/2016 van 26 januari 2016, en 654/2020 van 2 december 2020).
- 14 Wat deze zaak bijzonder maakt, is dat het Spaanse arrest waarbij █████ is veroordeeld, veel uitgebreider is en veel meer feiten bestrijkt dan het Portugese arrest, aangezien het betrekking heeft op de moedermaatschappij en het de eerste van de onderzochte en vervolgte zaken is, ook al is het enkele dagen na het Portugese arrest onherroepelijk geworden. De feiten staan in een strafrechtelijke continuïteitsrelatie, zoals bedoeld in artikel 74 van de Spaanse Código Penal (voortgezette strafbare feiten). In het Spaanse arrest is echter slechts ten dele rekening gehouden met bepaalde feiten die zich in Portugal hebben voorgedaan via de Portugese dochteronderneming Forum Iniciativas de Gestão en die andere partijen hebben getroffen. Voorts lijkt de activiteit van deze vennootschap in Portugal te zijn voortgezet zelfs nadat de activiteit van Fórum Filatélico in Spanje was gestaakt na de gerechtelijke tussenkomst in mei 2006.
- 15 De rechtspraak van het Hof, onder meer in het arrest van 16 november 2010, █████ (C-261/09, EU:C:2010:683), laat de vraag of er daadwerkelijk sprake is van gelijkheid van feiten grotendeels over aan de beoordeling van de rechterlijke instanties van de lidstaten. In gevallen als het onderhavige is er volgens de traditionele rechtspraak van de Spaanse Tribunal Supremo geen sprake van kracht van gewijsde. Volgens de rechtspraak van de Spaanse Tribunal Supremo vereisen dergelijke gevallen echter een pragmatische en geïndividualiseerde juridische behandeling, waarbij criteria voor de aanpassing van de straf worden toegepast, wat soms gebeurt door de opgelegde straffen achteraf te cumuleren op grond van artikel 76 van de Código Penal, en soms door toepassing van het evenredigheidsbeginsel, waarbij de bovengrens van de straf wordt bepaald door de straf die zou voortvloeien uit een gezamenlijke vervolging van alle strafbare feiten in het kader van een voortgezet delict (artikel 74 Código Penal).
- 16 Volgens de Spaanse rechtspraak gaat het in het onderhavige geval niet om een werkelijke situatie van feitelijke gelijkheid (*idem*), maar om een samenloop van feiten die juridisch kunnen worden gekwalificeerd als één enkel voortgezet delict in de zin van artikel 74 van de Código Penal, een kwalificatie die ook voorkomt in artikel 79 van de Portugese Código Penal. In dit geval bestaat de bijzonderheid erin dat het voortgezet delict betrekking heeft op alle feiten die zich in Spanje en in Portugal hebben voorgedaan, waarop één enkele sanctie moet worden toegepast.

-
- 17 In gevallen als het onderhavige ligt het probleem in de juridische behandeling die moet worden gegeven wanneer de feiten niet in één enkele procedure worden berecht en niet het voorwerp zijn van één enkele veroordeling of één enkele straf. In de Spaanse rechtspraak wordt gepleit voor de invoering van een strafrechtelijke correctie die leidt tot evenredigheid bij de oplegging van de wettelijk bepaalde straf en aldus de excessen vermijdt die het gevolg kunnen zijn van de oplegging van een dubbele straf. Twee gelijkwaardige mechanismen staan ter beschikking om evenredigheid te bereiken, te weten: de straf die is opgelegd bij het eerste vonnis wordt in mindering gebracht op die welke wordt opgelegd bij het tweede, of er wordt op toegezien dat de bij de vonnissen opgelegde straffen in hun geheel het strafmaximum voor het strafbare feit niet overschrijden.
  - 18 In casu zijn er twee afzonderlijke strafrechtelijke vervolgingen ingesteld, die hebben geleid tot twee arresten van rechterlijke instanties van verschillende lidstaten, met betrekking tot twee onderdelen van een en hetzelfde voortgezet delict, waarbij voor elk van beide de overeenkomstige straf is opgelegd. De verwijzende rechter stelt vast dat noch de Spaanse wetgeving, noch die van de Unie, noch de rechtspraak in deze gevallen aangeeft welke procedure moet worden gevolgd of welke procedurele weg geëigend is om de maximumstraf te bepalen, die zou moeten voortvloeien uit de gezamenlijke beoordeling van alle feiten waaruit het voortgezet delict in de zin van artikel 74 van de Código Penal bestaat.
  - 19 Artikel 988 van de Ley de Enjuiciamiento Criminal is de enige bepaling die in het Spaanse recht de samenvoeging van twee of meer veroordelingen procedureel regelt, en een grens stelt aan de maximaal op te leggen straf. Die bepaling voorziet echter enkel in de situatie van samenvoeging van verschillende veroordelingen die betrekking hebben op duidelijk verschillende feiten, die evenwel in één procedure hadden kunnen worden berecht vanwege hun connexiteit, met toepassing van de strafgrens van artikel 76 van de Código Penal. Zoals hierna zal worden uiteengezet, sluit artikel 14, lid 2, onder c), van Ley Orgánica 7/2014 van 12 november 2014, waarbij kaderbesluit 2008/675/JBZ in Spaans recht is omgezet, de erkenning van buitenlandse vonnissen in deze gevallen echter uitdrukkelijk uit.
  - 20 De onderhavige zaak valt niet precies onder artikel 988 van de Ley de Enjuiciamiento Criminal. Het gaat om misdrijven die in naturalistische zin geen absolute feitelijke gelijkheid vertonen, maar juridisch hangen zij evenmin louter samen; zij vormen veeleer een juridische eenheid omdat zij een en hetzelfde voortgezet misdrijf opleveren in de zin van artikel 74 van de Código Penal.
  - 21 De meest voor de hand liggende procedurele weg voor een strafrechtelijke aanpassing zoals die door de rechtspraak wordt vereist, zou er evenwel in bestaan de bij twee of meer Spaanse of buitenlandse uitspraken opgelegde straffen voor feiten die het voorwerp van één enkel proces hadden kunnen uitmaken, tot één enkele straf samen te voegen, naar analogie van de procedure van artikel 988, lid 3, van de Ley de Enjuiciamiento Criminal, maar in dit geval met vaststelling

van de strafrechtelijke limiet van artikel 74 van de Código Penal en onder aanpassing van de daaruit voortvloeiende uiteindelijke straf op basis van de evenredigheidsregel. Overigens is het niet mogelijk om in deze gevallen de strafrechtelijke aanpassingsprocedure van artikel 83, lid 1, van Ley 23/2014 toe te passen, in samenhang met artikel 8, lid 1, van kaderbesluit 2008/909/JBZ, aangezien die andere gevallen en volledig verschillende situaties betreft.

- 22 In dit verband zij gewezen op de strafmaatcriteria die in het Spaanse arrest in de zaak *Fórum Filatélico* zijn gehanteerd voor het voortgezet delict, krachtens artikel 74, lid 2, van de Código Penal. Volgens dit arrest (1) is het in de Código Penal vastgestelde basisstrafkader voor het delict fraude 1 tot 6 jaar gevangenisstraf en een geldboete; (2) moeten de duizenden fraudedelicten die zijn gepleegd, worden beschouwd als één fraudedelict met verzwarende omstandigheden; (3) moet het basisstrafkader derhalve met één of twee niveaus worden verhoogd; (4) wordt het passend geacht dit kader in het onderhavige geval met één niveau te verhogen; (5) wordt het kader bijgevolg aangepast van 6 jaar en 1 dag tot 9 jaar en een geldboete; en (6) wordt de aan de verdachte opgelegde specifieke straf vastgesteld op 8 jaar, 7 maanden en 17 dagen gevangenisstraf.
- 23 Bijgevolg zouden de feiten die zich in Portugal hebben voorgedaan, aldus beschouwd dat zij deel uitmaken van hetzelfde geheel van feiten, namelijk feiten die een en hetzelfde voortgezet misdrijf opleveren samen met de feiten die zich in Spanje hebben voorgedaan, geen significante gevolgen hebben gehad voor de veroordeling indien zij samen met de Spaanse feiten waren berecht en tot één enkele veroordeling hadden geleid, aangezien volgens het in dat Spaanse arrest gehanteerde criterium van verhoging van de basisstraf met één niveau, de totale straf niet meer dan 9 jaar gevangenisstraf zou hebben kunnen bedragen.
- 24 Op dit punt kan de grootste discrepantie tussen het Spaanse recht en het recht van de Unie worden vastgesteld, namelijk dat een haalbare oplossing wanneer twee veroordelingen zijn uitgesproken, één door een Spaanse rechter en één door een rechter van een andere lidstaat, die moeten worden samengevoegd, noodzakelijkerwijs vereist dat de beslissingen van de rechter van de andere lidstaat worden erkend en als gelijkwaardig worden beschouwd, ongeacht of zij vóór of na de Spaanse beslissing zijn uitgesproken, zoals is bepaald in kaderbesluit 2008/675/JBZ. De verwijzende rechter stelt echter vast dat er in het Spaanse rechtsstelsel geen regel bestaat die deze erkenning voor deze gevallen van continuïteit of strafrechtelijke connexiteit mogelijk maakt. Bovendien bestaat er een nationale regel die dit uitdrukkelijk verbiedt, namelijk artikel 14, lid 2, van Ley Orgánica 7/2014, die kaderbesluit 2008/675/JBZ omzet.
- 25 Dit betekent dat, wegens de rechtstreekse werking van deze beperkingen, noch de cumulatie, noch de correlatieve aanpassing van het Portugese arrest aan het Spaanse arrest, haalbaar is, aangezien het in Spanje voor deze doeleinden niet wordt erkend. Dit heeft tot gevolg dat, gelet op de weigering om het EAB ten uitvoer te leggen op grond dat de betrokken persoon de Spaanse nationaliteit heeft, en indien ervan wordt uitgegaan dat er geen sprake is van een *bis in idem*

■

situatie, er geen andere mogelijkheid is dan de in Portugal opgelegde straf in Spanje volledig ten uitvoer te leggen, waarbij deze rekenkundig wordt opgeteld bij de straf die is opgelegd bij het Spaanse arrest dat ten uitvoer wordt gelegd, zonder mogelijkheid van welke aanpassing of strafbeperking dan ook.

- 26 Deze situatie maakt niet alleen inbreuk op de verplichting te voorzien in straffen die in verhouding staan tot het strafbare feit (artikel 49, lid 3, van het Handvest), maar brengt ook beginselen van de Unie in gevaar, zoals de wederzijdse erkenning van rechterlijke beslissingen en de inaanmerkingneming van veroordelingen tussen de lidstaten van de Europese Unie, zoals bepaald in kaderbesluit 2008/675/JBZ. Voorts heeft zij een negatief effect op de uitvoerbaarheid van de bepalingen van kaderbesluit 2002/584/JBZ, wat artikel 4, punt 6, daarvan betreft, en heeft zij gevolgen voor het vrije verkeer van de burgers van de Unie (artikel 45 van het Handvest).